

Ιερομάρτυς Ιωάννης της Σάντα Κρουζ

Ο νεοφανής Ιερομάρτυς της Ορθοδοξίας Ιωάννης της Σάντα Κρουζ

Ο Άγιος Νεομάρτυρας πάτερ Ιωάννης της Σάντα Κρουζ, Γεννήθηκε το 1937 στο χωριό Αποίκια της νήσου Άνδρου και λεγόταν Καρασταμάτης. Σε ηλικία 20 ετών πηγαίνει στην Αμερική και δημιουργεί οικογένεια. Χειροτονείται ιερέας και για 10 χρόνια εργάζεται με ιεραποστολικό ζήλο στην Αλάσκα και αφού διακόνησε την Εκκλησία σε πολλούς Ναούς ήρθε στην Σάντα Κρουζ στον Ναό του Προφήτη Ηλία το 1981 που τον τελειοποίησε και τον εγκαινίασε και γίνεται κέντρο ορθόδοξης ομολογίας σε όλη την περιοχή όπου οι άνθρωποι ήταν απομακρυσμένοι από τον Θεό και την Εκκλησία.

Ο πατήρ Ιωάννης ήταν απλός στην συμπεριφορά του, αγαπούσε τους ενορίτες του και η πόρτα του σπιτιού του ήταν πάντα ανοιχτή, και την νύχτα ακόμη όποιος τον ζητούσε έμπαινε μέσα και πολλές φορές φώναζαν οι δικοί του γιατί φοβόντουσαν τους κακοποιούς της νύχτας. Τα κηρύγματα του ήταν πύρινα, αγαπούσε τον Θεό και ήθελε όλοι να Τον αγαπήσουν. Πήγαινε στα πάρκα και μιλούσε με νέους ανθρώπους που δεν γνώριζαν τίποτε για τον Θεό ή ήταν σε άλλα δόγματα ή ήταν Εβραίοι.

Στην Άνδρο συμβαίνει ένα θαύμα με τους κρίνους της Παναγίας. Όταν ανθίζουν οι κρίνοι τους πηγαίνουν στην Εικόνα της. Αργότερα, όπως είναι φυσικό, ξεραίνονται και πέφτουν. Πέφτουν και τα φύλλα και μένει το ξερό κοτσάνι. Τ' αφήνουν έτσι ξερά τα κοτσάνια στην Εικόνα Της και όταν έρθει η γιορτή της, κάθε χρόνο, αυτά ανθίζουν και βγάζουν μπουμπουκία. Ο πατήρ Ιωάννης μιας και ήταν από μικρός μεγαλωμένος στο νησί ήξερε το θαύμα αυτό. Ήρθε λοιπόν στο νησί πήγε στο Μοναστήρι του Αγίου Νικολάου και ζήτησε από τον Γέροντα Δωρόθεο κρίνους της Παναγίας. Πήρε μερικά ξερά κοτσάνια και τα πήγε στην Αμερική. Τα έβαλε στην Εικόνα της Παναγίας και αυτά άνθισαν ξανά. Άρχισε σιγά - σιγά ο κόσμος να θερμαίνεται στην πίστη και να προσκυνούν την Παναγία.

Ήταν μία ευαίσθητη και όμορφη ψυχή ο πατήρ Ιωάννης. Έγραφε και θρησκευτικά ποιήματα και τον συγκινούσαν πολύ τα θαύματα της Παναγίας και οι βίοι των Αγίων. Ζητούσε από τον Γέροντα Δωρόθεο να του στέλνει βιβλία για να κάνει κηρύγματα. Όταν αργότερα ήρθε στην Άνδρο η πρεσβυτέρα πήρε κρίνους, τους φύτεψε στην Αμερική και όταν άνθιζαν τους έβαζαν στην Παναγία, και γινόταν και εκεί το θαύμα, να ξανανθίζουν τα ξερά κοτσάνια. Αγαπούσε πολύ τον Άγιο Νικόλαο γιατί από μικρός πήγαινε στο Μοναστήρι. Εκεί λοιπόν στο Μοναστήρι στην Άνδρο μία Εικόνα της Παναγίας άρχισε να ρέει αίμα και μύρο. Ο πατήρ Ιωάννης άρχισε με θείο ζήλο να μιλά για τα θαύματα της Παναγίας μας. Άρχισαν τότε να γίνονται Ορθόδοξοι και από άλλα δόγματα. Αυτό όμως ενόχλησε κάποιους και άρχισαν να του κάνουν απειλητικά τηλεφωνήματα και γράμματα για να σταματήσει το κήρυγμα. Όμως τότε εκείνος έγινε πιο φλογερός και έλεγε: **«Όσο τα μάτια μου έχουν νερό εγώ θα κηρύττω τον Χριστό και την Ορθοδοξία».**

Συνιστούσε στους χριστιανούς να προφυλαχθούν από τις παγίδες του αντιχρίστου και να μην πάρουν το χάραγμα και, τότε,

άρχισαν πιο έντονα τ' απειλητικά τηλεφωνήματα για την ζωή του, όμως αυτός δεν λογάριαζε τίποτα.

Στις 17 Μαΐου το 1985 το βράδυ πήρε τηλέφωνο τον Γέροντα Δωρόθεο στην Άνδρο και του ζητούσε πληροφορίες για τα θαύματα της Παναγίας της Μυροβλύτισσας γιατί ήθελε να κάνει κήρυγμα την Κυριακή. Την άλλη μέρα στις 18 Μαΐου ο πατήρ Ιωάννης ήταν μόνος του στο σπίτι μαζί με τον γιο του Φώτιο. Η πρεσβυτέρα είχε πάει στο σπίτι της κόρης τους Μαρίας. Το αγόρι βγήκε για λίγο έξω με τους φίλους του και ο πατήρ Ιωάννης πήγε στην Εκκλησία να την ετοιμάσει και να γράψει το κήρυγμα. Το αγόρι γύρισε αργά στο σπίτι, είδε ότι ο πατέρας του έλειπε και πήγε ανήσυχο να τον βρει στην Εκκλησία. Και τότε αντίκρισε το φοβερό θέαμα. Τον πατέρα του κατακρεουργημένο και αγνώριστο. Τον είχαν βρει μόνο του και τον βασάνισαν χτυπώντας τον στο κεφάλι με σφυρί, και το σώμα του το κατακρεούργησαν με το μαχαίρι. Και όπως διαπίστωσε η αστυνομία, επειδή εκείνος σπαρταρούσε, πήραν τον σταυρό του με την αλυσίδα και τον έπνιξαν. Το αίμα του που χύθηκε από τις πληγές του και πλημμύρισε το δάπεδο του Ιερού Ναού το χρησιμοποίησαν για να γράψουν δικά τους συνθήματα στους τοίχους του Ιερού Ναού και το 666. Ήταν σατανιστές.

Ο Άγιος ιερέας μαρτύρησε στο σημείο που φωτογραφήθηκε με τον σταυρό στο χέρι, ίσως να ήταν μία πρόρρηση για το τι θα επακολουθούσε. Συνέβησαν προ του θανάτου του τρία θαυμαστά γεγονότα:

- 1) Οι ανθισμένοι κρίνοι της Παναγίας, μια βδομάδα πριν μαρτυρήσει, πέσανε όλοι ξαφνικά και από τότε δεν έχουν ξαναθίσει.
- 2) Η Εικόνα της Παναγίας δάκρυσε και το δάκρυ υπάρχει ακόμα πάνω στην Εικόνα, και
- 3) επί τρεις συνεχείς Κυριακές προ του μαρτυρίου του, κατά την διάρκεια της θείας Λειτουργίας, έλαμπε το πρόσωπό του και σκορπούσε αχτίνες και το παιδί, που του έδινε το ζέον και είδε το παράδοξο αυτό φαινόμενο, επιτιμήθηκε αυστηρά για να μην φανερώσει τίποτα.

Η αστυνομία ερευνήσε για τους φονείς του Αγίου και βρήκαν τρία άτομα ένα ανδρόγυνο και τον γιο του άνδρα από άλλη γυναίκα. Ήταν ιερείς του σατανά και πήραν δηλητήριο κόμπρας, όταν τους συνέλαβαν και οι δύο πέθαναν, και ο τρίτος έχασε τα λογικά του και δεν συνεννοείται. Επειδή το Λείψανο του Αγίου ήταν παραμορφωμένο και το πρόσωπό του δεν μπορούσαν να το αντικρίσουν, αφού του φορέσανε την καλή του χρυσοκέντητη στολή, σφραγίσανε το φέρετρο στην νεκρώσιμη ακολουθία.

Όταν έμαθε ο Γέροντας Δωρόθεος για τον μαρτυρικό θάνατο του πατρός Ιωάννη έγραψε στην πρεσβυτέρα να του στείλει στην Άνδρο τ' άμφια του Αγίου που είχαν συλλειτουργήσει στο Μοναστήρι στην γιορτή του Αγίου Δωροθέου το 1981. Πέρασε καιρός και απάντηση δεν έλαβε. Στις 4 Ιουλίου το 1986 είχαν λειτουργήσει εκεί στο Μοναστήρι και ήταν και αρκετοί από την Αθήνα. Περίμεναν το μεσημέρι με το πρωινό καράβι ένα πούλμαν με προσκυνητές για την αγρυπνία το βράδυ για την εορτή του Αγίου Αθανασίου του Αθωνίτου. Μόλις λοιπόν τελείωσε η λειτουργία άρχισαν μόνες τους να χτυπούν οι καμπάνες πανηγυρικά, όλους τους κατέλαβε φόβος και δέος. Σταμάτησαν για λίγο οι καμπάνες και άρχισαν πάλι να χτυπούν τόσο αρμονικά που όλοι εξέστησαν, έκαναν παράκληση στον Άγιο Νικόλαο και περίμεναν να φανερωθεί κάτι θαυμαστό. Ήρθαν και οι προσκυνητές με το πούλμαν και τους είπαν για το θαυμαστό αυτό γεγονός. Το απόγευμα πήρε τηλέφωνο τον Γέροντα Δωρόθεο η κόρη του πατρός Ιωάννη η Μαρία, που είχε έρθει ειδικά στην Άνδρο, για να φέρει τ' άμφια του πατέρα της. Τα έφερε στο Μοναστήρι και τα υποδέχτηκαν με χαρά όλοι οι προσκυνητές, τέλεσαν και αγρυπνία το βράδυ και τα έφεραν σε προσκύνηση. Οι καμπάνες χτυπούσαν στο Μοναστήρι το πρωί ακριβώς την ώρα που έμπαινε στο λιμάνι το καράβι με τ' άμφια του Νεομάρτυρος.

Οι εμφανίσεις του ιερομάρτυρος Ιωάννου μετά τον θάνατό του είναι πάρα πολλές. Παραμονές του Αγίου Νικολάου το 1986 και ο Γέροντας Δωρόθεος ετοιμάζε το Μοναστήρι μαζί με μερικές γυναίκες που τον βοηθούσαν από το χωριό εκεί. Κάποια στιγμή είδαν τον μακαριστό Ιωάννη να περπατά στην αυλή και να έρχεται προς το μέρος τους από την ανοιχτή πόρτα στην τράπεζα. Έβαλαν όλοι τις φωνές γιατί όλοι τον ήξεραν στο χωριό και τον έλεγαν: παπά - Γιάννη. Και τότε χάθηκε από μπροστά τους. Ώσπου να συνέλθουν από το ξάφνιασμα ήρθε ο ταχυδρόμος μ' ένα δέμα από την Ελβετία όπου μέσα ήταν μία Εικόνα του Αγίου σκαλιστή σε ξύλο από Ορθόδοξους Ρώσους που τον τιμούν ως Άγιο. Ο πατήρ Ιωάννης ζήτησε να μοιραστεί παντού η Εικόνα Του και να γίνει γνωστό το μαρτύριό του, η Ορθόδοξη ομολογία του.

Τον Φεβρουάριο του 1987 ο Γέροντας Δωρόθεος πήγε στην Ελβετία για εγχείρηση. Ενώ μιλούσε με τους πιστούς εκεί για τον Άγιο και το μαρτύριό του τον είδαν να τους ευλογεί και να χάνεται. Όταν είχαν λειτουργήσει μαζί με τον Γέροντα Δωρόθεο και όταν εξομολογήθηκε ο πατήρ Ιωάννης δώρισε το πετραχήλι του εκεί στο Μοναστήρι. Όταν πήγε στην Ελβετία ο Γέροντας Δωρόθεος ένα τμήμα από το πετραχήλι του Αγίου εσκόρπιζε άρρητη ευωδία στους παρευρισκομένους εκεί.

Στην Άνδρο σήμερα ζει ο αδελφός του Αγίου με την οικογένειά του και η γερόντισσα μητέρα του, που δεν ξέρει τίποτα για τον παπά και τον θάνατό του. Στην Αμερική και στην Ρωσική Εκκλησία της διασποράς τιμάται ως Άγιος και έχουν εκδώσει και ασματική ακολουθία στον Άγιο. Τα γεγονότα και τις λεπτομέρειες του μαρτυρίου του τ' ανέφερε όλα στον Γέροντα Δωρόθεο η κόρη του Μαρία. Η μνήμη του τιμάται στις 19 Μαΐου και είναι παραμονή της εορτής του Αγίου Νικολάου της

ανακομιδής των Ιερών Λειψάνων Του. Θα συνεορτάζεται μαζί με τον Άγιο Νικόλαο γιατί από παιδί αγαπούσε πολύ τον Άγιο Νικόλαο. Την Ευλογία Του να έχουμε όλοι μας. Αμήν.

Ο ΟΣΙΟΣ ΦΙΛΟΘΕΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥ
ΤΕΥΧΟΣ 17. Μάιος-Αύγουστος 2006 Θεσ/νίκη

Ιερά Μονή Παντοκράτορος Μελισσοχωρίου
Powered by active³ CMS - 3/12/2011 8:17:10 μμ